

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
Εν Αθήναις τη 22 Οκτωβρίου 1947
Αριθμός φύλλου 226

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ υπ' αριθ. 423

Περί κυρώσεως της μεταξύ των Συμμάχων και συνησοπιμένων Δυνάμεων και της Ιταλίας Συνθήκης Ειρήνης της 10ης Φεβρουαρίου 1947 ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει το Ψήφισμα Α' της 18 Σεπτεμβρίου 1947 της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων «περί εξουσιοδοτήσεως προς έκδοσιν Ψηφισμάτων και Νομοθετικών Διαταγμάτων κατά την διάρκεια των διακοπών της Δ' Αναθεωρητικής Βουλής» μετ' απόφασιν της Επιτροπής Εξουσιοδοτήσεως της Βουλής, προτάσει του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, αποφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Η μεταξύ των Συμμάχων και Συνησοπιμένων Δυνάμεων και της Ιταλίας συνομολογηθείσα και εν Παρισίοις υπογραφείσα τη 10η Φεβρουαρίου 1947 Συνθήκη περί Ειρήνης εξ άρθρων 90 μετά 17 Παραρτημάτων, ης το κείμενον έπειται, έχει πλήρη και νόμιμον ισχύν.

Διά Β. Διατάγματος εφ' άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του επί των Εξωτερικών Υπουργού δύναται να συσταθή παρά τω Υπουργείω Εξωτερικών γνωμοδοτική επιτροπή υπό τον τίτλον «Συμβούλιον Συνθηκών» προς μελέτην, ερμηνείαν και εφαρμογήν των Συνθηκών Ειρήνης. Διά του αυτού Διατάγματος θέλουσιν ορισθή τα της συνθέσεως και λειτουργίας του ως άνω Συμβουλίου. Απόφασιν του Υπουργού επί των Εξωτερικών θέλει ορίση τα της σχετικής δαπάνης δι' αμοιβήν των μελών και εν γένει την λειτουργίαν του Συμβουλίου, της σχετικής πιστώσεως βαρυνούσης τον ειδικόν προϋπολογισμόν του Υπουργείου των Εξωτερικών.

Εν Αθήναις τη 21 Οκτωβρίου 1947

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Το Υπουργικόν Συμβούλιον
Ο Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τα Μέλη

ΧΡ. ΛΑΔΑΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΗΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ,
ΑΝΔΡ. ΜΠΙΡΑΚΗΣ, Δ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, Α. ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ, Θ. ΔΕΣΥΛΛΑΣ, Θ. ΚΙΖΑΝΗΣ,
ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, ΔΗΜ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΔΑΤΟΣ,
Ν. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ-ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 21 Οκτωβρίου 1947

Ο επί της δικαιοσύνης Υπουργός

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΣΥΝΘΗΚΗ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Αι Ηνωμένοι Πολιτείας της Αμερικής, η Κίνα, η Γαλλία, το Ηνωμένον Βασίλειον της Μεγάλης Βρετανίας και της Βορείου Ιρλανδίας, η Ένωσις των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, η Αυστραλία, το Βέλγιον, η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μπιελρωσσίας, η Βραζιλία, ο Καναδάς, η Αιθιοπία, η Ελλάς, αι Ινδία, η Νέα Ζηλανδία, αι Κάτω Χώραι, η Πολωνία, η Τσεχοσλοβακία, η Σοβιετική Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ουκρανίας, η

Νοτιοαφρικανική Ένωση, η Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας, αναφερομένοι κατωτέρω υπό το όνομα «Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις» αφ' ενός, και η Ιταλία αφ' ετέρου.

Δεδομένου ότι η Ιταλία, υπό το φασιστικόν καθεστώς, κατέστη εν των συμβαλλομένων μερών του Τριμερούς Συμφώνου μετά της Γερμανίας και της Ιαπωνίας, ότι επεχείρησε πόλεμον επιθετικόν, και, ως εκ τούτου, προεκάλεσε κατάστασιν πολέμου μεθ' όλων των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και άλλων Ηνωμένων Εθνών και ότι υπέχει εν αναλόγω μέτρω ευθύνας διά τον πόλεμον.

Δεδομένου ότι, κατόπιν των νικών των συμμάχων δυνάμεων και με την βοήθειαν των δημοκρατικών στοιχείων του Ιταλικού λαού, το φασιστικόν καθεστώς ανετράπη εν Ιταλία την 25ην Ιουλίου 1943, και ότι η Ιταλία, αφού εουνθηκολόγησεν άνευ όρων, υπέγραψε τους όρους της ανακωχής της 3ης και 29ης Σεπτεμβρίου του αυτού έτους.

Δεδομένου ότι, μετά την ρηθείσαν ανακωχήν, ένοπλοι Ιταλικάι δυνάμεις, τόσον της Κυβερνήσεως όσον και της Αντιστάσεως, έλαβον ενεργόν μέρος εις τον κατά της Γερμανίας πόλεμον, ότι η Ιταλία εκήρυξε τον πόλεμον κατά της Γερμανίας την 13ην Οκτωβρίου 1943 και κατέστη ούτω συνεμπόλεμος εις τον πόλεμον κατά της Γερμανίας.

Δεδομένου ότι αι Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις και η Ιταλία επιθυμούσι να συναψώσι συνθήκην ειρήνης ρυθμίζουσαν συμφώνως προς τας αρχάς της δικαιοσύνης, τα συνέπεια των προμνησθέντων γεγονότων εκκρεμούντα ζητήματα και αποτελούσαν την βάση των φιλικών σχέσεων μεταξύ αυτών, επιτρεπούσαν δ' ούτω εις τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις να υποστηρίξωσι τας αιτήσεις τας οποίας η Ιταλία θέλει υποβάλη προς συμμετοχήν εις την Οργάνωσιν Ηνωμένων Εθνών και προς προσχώρησιν εις πάσαν σύμβασιν συνομολογηθείσαν υπό την αιγίδα των Ηνωμένων Εθνών.

Διά τους λόγους τούτους, αποφάσισαν να κηρύξωσι την λήξιν της εμπολέμου καταστάσεως και να συνάψωσι προς τούτο την παρούσαν Συνθήκην Ειρήνης, ώρισαν δ' επί τω τέλει τούτω τους κάτωθι υπογεγραμμένους Πληρεξουσίους των, οίτινες μετά την παρουσίαν των πληρεξουσίων αυτών εγγράφων, ευρεθέντων εν πλήρει τάξει και κατά τους απαιτούμενους τύπους, συνεφώνησαν επί των ακολούθων άρθρων:

ΜΕΡΟΣ Ι΄ Εδαφικοί Όροι Τμήμα Ι. Σύνορα

Άρθρον 1.

Τα σύνορα της Ιταλίας θα παραμείνωσιν ως είχαν την 1ην Ιανουάριου 1938, υπό την επιφύλαξιν των τροποποιήσεων των διατυπωμένων εν τοις άρθροις 2, 3, 4, 11 και 22. Η γραμμή διαχαράξεως των συνόρων τούτων εμφανίζεται εις τους συνημμένους τη παρούση Συνθήκη χάρτας (Παράρτημα Γ'). Εν περιπτώσει ασυμφωνίας μεταξύ του κειμένου της περιγραφής των συνόρων και των χαρτών, θέλει παρέχει πίστιν το κείμενον.

Άρθρον 2.

Η μεθόριος μεταξύ Ιταλίας και Γαλλίας, ως είχε την 1ην Ιανουαρίου 1938, θέλει τροποποιηθεί ως εξής:

1. Στενόν του Μικρού Αγίου Βερνάρδου.

Η νέα μεθόριος θα ακολουθήση την γραμμήν διαχωρισμού των υδάτων αφισταμένη της σημερινής μεθορίου 2 χιλιόμετρα περίπου βορειοδυτικώς του Ασύλου (Hospice) τέμνουσα την οδόν 1 χιλιόμετρον περίπου βορειοανατολικώς του Ασύλου και ενουμένη εκ νέου μετά της σημερινής μεθορίου 2 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικώς του Ασύλου.

2. Οροπέδιον του Mont Cenis.

Η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινής μεθορίου 3 χιλιόμετρα περίπου βορειοδυτικώς της κορυφής Rochemelon, θα τέμνη την οδόν 4 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικώς του ασύλου και θα ενωθή εκ νέου μετά της σημερινής μεθορίου 4 χιλιόμετρα περίπου βορειοανατολικώς του Mont d' Ambin.

3. Mont Thabor-Chaberton.

α) Εις την περιοχίν του Mont Thabor, η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινής μεθορίου 5 χιλιόμετρα περίπου ανατολικώς του Mont Thabor και θα ακολουθήση νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν ίνα ενωθή εκ νέου μετά της σημερινής μεθορίου 3 περίπου χιλιόμετρα δυτικώς της Point de Charra.

β) Εις την περιοχίν του Chaberton η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινής μεθορίου 3 χιλιόμετρα περίπου

βορειο-βορειοδυτικώς του Chaberton του οποίου θα ακολουθήση το ανατολικόν κράσπεδον, θα τέμνη την οδόν 1 χιλίόμετρον περίπου από της σημερινής μεθορίου, μετά της οποίας θα ενωθή εκ νέου 2 χιλιόμετρα περίπου νοτιοανατολικώς της κόμης Montgenevre.

4. Άνω κοιλάδες της Tinee, της Vesubie και της Roya.

Η νέα μεθόριος θα αποστή της σημερινής μεθορίου εις Colla Longa, θα ακολουθήση την γραμμίν διαχωρισμού των υδάτων διά του Mont Clapier, του Col de Tende και του Mont Marguareis, οπότε θα κατέλθη νοτίως διά του Mont Saccarello, του Mont Vacchi, του Mont Pietravecchia, του Mont Lega και θα φθάση εις σημείον κείμενον 100 κατά προσέγγισιν μέτρα από της σημερινής μεθορίου πλησίον του Colla Pegairolle 5 χιλιόμετρα περίπου βορειοανατολικώς του Breil· εκείθεν κατευθυνόμενη νοτιοδυτικώς θα ενωθή εκ νέου μετά της σημερινής μεθορίου 100 μέτρα περίπου νοτιοδυτικώς του Mont Mergo.

Η λεπτομερής περιγραφή των τμημάτων των συνόρων εφ' ων εφαρμόζονται αι τροποποιήσεις αι αναφερομένα εις τας ανωτέρω παραγράφους 1, 2, 3 και 4 εμφανίζεται εις το Παράρτημα II της παρούσης Συνθήκης, οι δε χάρται εις τους οποίους η περιγραφή αυτή αναφέρεται ευρίσκονται εις το Παράρτημα I'.

Άρθρον 3.

Η μεθόριος μεταξύ Ιταλίας και Γιουγκοσλαβίας καθορισθήσεται ως εξής:

Η νέα μεθόριος ακολουθεί γραμμίν έχουσαν αφετηρίαν το σημείον συναντήσεως των συνόρων της Αυστρίας, της Ιταλίας και της Γιουγκοσλαβίας, ως είχαν ταύτα την 1ην Ιανουαρίου 1938, και ακολουθούσαν προς νότον την μεθόριον του 1938 μεταξύ Γιουγκοσλαβίας και Ιταλίας μέχρι του σημείου συναντήσεως της μεθορίου ταύτης και του διοικητικού ορίου του διαχωρίζοντος τας ιταλικάς επαρχίας της Friuli (Udine) και της Gorizia· από του σημείου τούτου, η γραμμή συμπίπτει μετά του ρηθέντος διοικητικού ορίου μέχρι σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 0,5 χμ. βορείως του χωρίου Mernico εις την κοιλάδα του Iudrio· αφισταμένη εις το σημείον τούτο του διοικητικού ορίου του διαχωρίζοντος τας ιταλικάς επαρχίας της Friuli και της Gorizia, η γραμμή εκτείνεται προς ανατολάς μέχρι σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 0,5 χμ. δυτικώς του χωρίου Vercoglia di Cosbana και εκείθεν κατευθύνεται προς νότον μεταξύ των κοιλάδων του Quarnizzo και της Cosbana μέχρι σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 1 χμ. νοτιοδυτικώς του χωρίου Fleana, καμπτόμενη εις τρόπον ώστε να τέμνη τον ποταμόν Recca εις σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν 1,5 χμ. ανατολικώς του Iudrio αφίνουσα ανατολικώς την οδόν από Cosbana διά Nebola εις Castel Dobra· εκείθεν η γραμμή συνεχίζεται νοτιοανατολικώς, διερχομένη αμέσως νοτίως της οδού μεταξύ των σημείων 111 και 172, είτα νοτίως της οδού από Vipulzano εις Uclanzi διά των σημείων 57 και 122, τέμνουσα την τελευταίαν ταύτην οδόν 100 μέτρα περίπου ανατολικώς του σημείου 122 διά να στραφή προς βορράν κατευθυνόμενη προς σημείον κείμενον 350 μέτρα νοτιοανατολικώς του σημείου 266· διερχομένη 0,5 χμ. περίπου βορείως του χωρίου San Floriano η γραμμή εκτείνεται τότε προς ανατολάς μέχρι του Monte Sabotino (σημείον 610), αφίνουσα προς βορράν το χωρίον Poggio San Valentino· από του Monte Sabotino, η γραμμή, κατευθυνόμενη προς νότον, διέρχεται τον Isonzo (Soca) εις το ύψος της πόλεως Salcano, την οποίαν αφίνει επί γιουγκοσλαβικού εδάφους· είτα ακολουθεί αμέσως προς δυσμάς κατά μήκος την σιδηροδρομικήν γραμμίν από του Canale d' Isonzo εις Montespino μέχρι σημείου κειμένου 750 μέτρα περίπου νοτίως της οδού της Gorizia εις Aisonizza· αποχωριζόμενη τότε της σιδηροδρομικής γραμμής, κάμπτεται προς νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν, αφίνουσα επί γιουγκοσλαβικού εδάφους την πόλιν San Pietro και επί ιταλικού εδάφους το Άσυλον (Hospice) και την περί αυτό οδόν, διατέμνει εις 700 μέτρων περίπου απόστασιν από του σταθμού της Gorizia S. Marco την γραμμίν συνδέσεως του προρρηθέντος σιδηροδρόμου και του σιδηροδρόμου από Sagrado εις Cormons προχωρεί κατά μήκος του νεκροταφείου της Gorizia, παραμένοντας επί ιταλικού εδάφους, διέρχεται μεταξύ της δημοσίας οδού αρ. 55 από Gorizia εις Τεργέστην, παραμένουσας επί ιταλικού εδάφους, και της διασταυρώσεως των κειμένης εις το σημείον 54, αφίνουσα επί γιουγκοσλαβικού εδάφους τας πόλεις Vertoiba και Merna και φθάνει εις σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν εις το σημείον 49· εκείθεν, η γραμμή προχωρεί προς νοτίαν κατεύθυνσιν διά μέσου του Carso 1 χμ. περίπου ανατολικώς της δημοσίας οδού αρ. 55, αφίνουσα προς ανατολάς το χωρίον Oracchiasella και προς δυσμάς το χωρίον Iamiano· από σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 1 χμ. ανατολικώς του Iamiano, η γραμμή ακολουθεί το διοικητικόν όριον το διαχωρίζον της επαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης μέχρι σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 2 χμ. βορειοανατολικώς του χωρίου San Giovanni και περίπου 0,5 χμ. βορειοδυτικώς του σημείου 208, και αποτελούντος κοινόν σημείον των συνόρων της Γιουγκοσλαβίας, της Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης.

Ο χάρτης εις τον οποίον αναφέρεται η περιγραφή αυτή ευρίσκεται εις το Παράρτημα I'.

Άρθρον 4.

Η μεθόριος μεταξύ Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης καθορισθήσεται ως έπεται:

Η νέα μεθόριος εκκινεί από σημείου κειμένου επί του διαχωριζόντος τας επαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης διοικητικού ορίου 2 χμ. περίπου βορειοανατολικά του χωρίου San Giovanni και 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικά του σημείου 208, και αποτελούντος κοινόν σημείον των συνόρων της Γιουγκοσλαυίας, της Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης, κατευθύνεται νοτιοδυτικά μέχρι σημείου παρακείμενου τη δημοσία οδώ αρ. 14 και συναντήσεως των δημοσίων οδών αρ. 55 και 14 αίτινες βαίνουν από της Gorizia και του Monfalcone εκατέρωθεν εις Τεργέστην· εκείθεν, η γραμμή κατευθύνεται προς νότον μέχρι σημείου κειμένου επί του κόλπου του Panzano, εις ίσην απόστασιν από της Punta Sdobba εις τας εκβολάς του Isonzo (Soca), και από του Castello Vecchio εις Duino, 3,3 χμ. περίπου νοτίως του σημείου οπού εγκαταλείπει την ακτήν, σημείου κειμένου κατά προσέγγισιν 2 χμ. βορειοδυτικά της πόλης Duino· εκείθεν, η γραμμή φθάνει εις την ανοικτήν θάλασσαν διερχομένη εις ίσην απόστασιν από της ιταλικής ακτής και της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης.

Ο Χάρτης εις τον αναφέρεται η περιγραφή αυτή ευρίσκεται εις το Παράρτημα Γ'.

Άρθρον 5.

1. Η τελική διαχάραξις των νέων συνόρων των καθοριζομένων υπό των άρθρων 2, 3, 4 και 22 της παρούσης Συνθήκης θέλει προσδιορισθή επί τόπου υπό Οροθετικών Επιτροπών αποτελουμένων εξ αντιπροσώπων των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.
2. Αι επιτροπαί αιταί θα αρχίσωσι τας εργασίας των αμέσως μετά την έναρξιν της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, θα τερματίσωσι δε αυτάς το ταχύτερον δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, εντός προθεσμίας εξ μηνών.
3. Πάντα τα ζητήματα επί των οποίων δεν ήθελεν επέλθη συμφωνίαν εις τας Επιτροπάς ταύτας θα υποβάλλωνται εις τους εν Ρώμη Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, οίτινες, ενεργούντες κατά την διαδικασίαν την προβλεπομένην εν άρθρω 86, θέλουσιν εξασφαλίσει την τελικήν ρύθμισιν αυτών δι' οιασδήποτε μεθόδου της εκλογής των, συμπεριλαμβανομένου, εάν ήθελε παραστή ανάγκη, του διορισμού τρίτου αμερολήπτου Επιτρόπου.
4. Αι δαπάναι των οροθετικών Επιτροπών θα βαρύνωσιν εξ ημισείας εκατέραν των δύο ενδιαφερομένων Κυβερνήσεων.
5. Προς τον σκοπόν του τελικού επιτοπίου καθορισμού των εν άρθροις 3, 4 και 22 οριζομένων συνόρων, οι Επίτροποι θα έχωσι την άδειαν να αφίστανται κατά 0,5 χμ. της γραμμής της καθοριζομένης υπό της παρούσης Συνθήκης, ίνα προσαρμόσωσι τα σύνορα εις τας τοπικάς γεωγραφικάς και οικονομικάς συνθήκας, υπό την επιφύλαξιν ότι δεν θα θέσωσιν υπό κυριαρχία άλλην εκείνης ήτις προκύπτει εκ των ορισθείσων εις την παρούσαν Συνθήκην οροθεσιών, χωρίον τι ή πόλιν πλέον των 500 κατοίκων, ή σημαντική τινά οδόν ή σιδηροδρομικήν γραμμήν, ουδέ σημαντικόν τι κέντρον υδρεύσεως ή ηλεκτροπαραγωγής.

Τμήμα II. Γαλλία Ειδικοί Όροι

Άρθρον 6.

Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γαλλία εν πλήρει κυριαρχία το πρώην ιταλικόν έδαφος το κείμενον επί της γαλλικής πλευράς της γαλλοϊταλικής μεθορίου, ως αύτη καθορίζεται εν άρθρω 2.

Άρθρον 7.

Η Ιταλική Κυβέρνησις θα παραδώση εις την Γαλλικήν Κυβέρνησιν όλα τα ιστορικά και διοικητικά αρχεία τα προγενέστερα του 1860 τα αφορώντα το έδαφος το παραχωρηθέν εις την Γαλλίαν διά της Συνθήκης της 24ης Μαρτίου 1860 και διά της Συμβάσεως της 23 Αυγούστου 1860.

Άρθρον 8.

1. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα συμπράξη μετά της Γαλλικής Κυβερνήσεως διά την ενδεχόμενην εγκατάστασιν σιδηροδρομικής συνδέσεως μεταξύ Briançon και Modane διά Bardonneche.
2. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα επιτρέπη ατελώς άνευ τελωνειακού ελέγχου, ελέγχου διαβατηρίων ή οιασδήποτε άλλης διατυπώσεως, την κίνησιν διά σιδηροδρόμου των ταξιδιωτών και των εμπορευμάτων των χρησιμοποιούντων, επί ιταλικού εδάφους, την ούτω εγκατασταθείσαν σιδηροδρομικήν σύνδεσιν, ίνα μεταβώσι, προς την μίαν ή την άλλην κατεύθυνσιν, από σημείου τινός ευρισκομένου εν Γαλλία· θα λάβη παν αναγκαίον μέτρον προς εξασφάλισιν της διελεύσεως υπό τους αυτούς όρους ατελείας και άνευ αδικαιολογήτου καθυστερήσεως των γαλλικών συρμών των χρησιμοποιούντων την εν λόγω σύνδεσιν.
3. Αι αναγκαίαι συμφωνίαι θα συναφθώσιν εν αυθέτω χρόνω μεταξύ των δύο Κυβερνήσεων.

Άρθρον 9.

1. Οροπέδιο του Mont Cenis

Έπι τω σκοπώ όπως εξασφαλισθώσιν εις την Ιταλίαν ευκολίαι όμοιαι προς ας αύτη διέθετε διά την υδρο-ηλεκτρικήν ενέργειαν και το ύδωρ τα παρεχόμενα υπό της λίμνης του Mont Cenis προ της παραχωρήσεως της περιοχής ταύτης εις την Γαλλίαν, η Ιταλία θα λάβη παρά της Γαλλίας διά διμερούς συμφωνίας τας τεχνικάς εγγυήσεις τας αναφερομένας εις το παράρτημα III.

Τμήμα III. Αυστρία Ειδικοί Όροι

Άρθρον 10.

1. Η Ιταλία θα συνάψη μετά της Αυστρίας συμφωνίας προς εξασφάλισιν της ελευθερίας κυκλοφορίας των ταξιδιωτών και των εμπορευμάτων μεταξύ Βορείου και Ανατολικού Τυρόλου, ή θα επιβεβαιώση τας υφισταμένας επί του θέματος συμφωνίας.
2. Αι Σύμμαχοι και Συνησποισμένοι Δυνάμεις έλαβον υπό σημείωσιν τας διατάξεις των το κείμενον περιέχεται εν Παραρτήματι IV επί των οποίων αι Κυβερνήσεις της Ιταλίας και της Αυστρίας συνεφώνησαν την 5ην Σεπτεμβρίου 1946.

Τμήμα IV. Ομοσπονδιακή Λαϊκή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαυίας Ειδικοί Όροι

Άρθρον 11.

1. Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γιουγκοσλαυίαν, εν πλήρει κυριαρχία, το έδαφος το κείμενον μεταξύ των νέων συνόρων της Γιουγκοσλαυίας, ως ταύτα προσδιορίζονται εις τα άρθρα 3 και 22 και των ιταλογιουγκοσλαυικών συνόρων ως είχαν την 1ην Ιανουαρίου 1938 ως και την κοινότητα της Ζάρας και πάσας τας παρακειμένας νήσους και τας νησίδας τας περιλαμβανομένας εις τας κατωτέρω ζώνας:

(α) περιοχή οριζομένη:

- προς βοράν υπό της παραλλήλου 42ο 50'Β
- προς νότον υπό της παραλλήλου 42ο 42'Β
- προς ανατολάς υπό του μεσημβρινού 17ο 10Α
- προς δυσμάς υπό του μεσημβρινού 16ο 25Α

(β) περιοχή οριζομένη:

- προς βοράν υπό γραμμής διερχομένης διά του Porto del Queito και παραμενούσης εις ίσην απόστασιν από της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης και της ακτής της Γιουγκοσλαυίας και εκείθεν εκτεινομένης

μέχρι του σημείου 45ο 15'Β-13ο 24Α.

προς νότον υπό της παραλλήλου 44ο 23'Β.

προς δυσμιάς υπό γραμμής συναντώσης τα ακόλουθα σημεία:

1) 45ο 15'Β-13ο 24Α

2) 44ο 51'Β-13ο 37Α

3) 44ο 23'Β-14ο 18'30"Α.

προς ανατολάς υπό της δυτικής ακτής της Ιστρίας, τας νήσους και το ηπειρωτικόν έδαφος της Γιουγκοσλαυίας.

Ο χάρτης των ως άνω περιοχών ευρίσκεται εις το Παράρτημα Ι.

2. Η Ιταλία παραχωρεί εις την Γιουγκοσλαυίαν, εν πλήρει κυριαρχία, την νήσον Pelagosa και τας παρακειμένας νησίδας.

Η νήσος Pelagosa θα παραμείνη αποστρατικοποιημένη.

Εις Pelagosa και τα γειτνιάζοντα ύδατα, οι Ιταλοί αλιείς θα απολαύσι των αυτών δικαιωμάτων, άτινα ανεγνωρίζοντο εις τους Γιουγκοσλαύους αλιείς προ της 6ης Απριλίου 1941.

Άρθρον 12.

1. Η Ιταλία θα αποδώση στην Γιουγκοσλαυίαν όλα τα αντικείμενα καλλιτεχνικού, ιστορικού, επιστημονικού, παιδαγωγικού ή θρησκευτικού χαρακτήρος (συμπεριλαμβανομένων όλων των πράξεων, χειρογράφων, εγγράφων και βιβλιογραφικού υλικού) ως και τα διοικητικά αρχεία (φάκελλους, μητρώα, σχέδια και έγγραφα πάσης φύσεως) άτινα, μεταξύ της 4ης Νοεμβρίου 1918 και της 2ας Μαρτίου 1924, επί τη ευκαιρία της ιταλικής κατοχής, απεκομίσθησαν εκτός των προσαρτηθέντων εις την Γιουγκοσλαυίαν κατά τους όρους των συνθηκών των υπογραφεισών εν Ραπάλλο την 12ην Νοεμβρίου 1920 και εν Ρώμη την 27ην Ιανουαρίου 1924 εδαφών. Η Ιταλία θα αποδώση επίσης τα αντικείμενα της αυτής φύσεως τα προερχόμενα εκ των ρηθέντων εδαφών και άτινα αφηρέθησαν υπό της ιταλικής Αποστολής ανακωχής της εδρευούσης εν Βιέννη μετά τον πρώτον παγκόσμιον πόλεμον.
2. Η Ιταλία θα παραδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν όλα τα αντικείμενα τα προβλεπόμενα εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου και τα οποία νομικώς αποτελούσι δημοσίαν περιουσίαν, άτινα αφηρέθησαν από της 4ης Νοεμβρίου 1918, από το έδαφος το προσαρτώμενον εις την Γιουγκοσλαυίαν κατά τους όρους της παρούσης Συνθήκης, ως και τα αντικείμενα τα ενδιαφέροντα το ρηθέν έδαφος, άτινα παρεδόθησαν εις την Ιταλίαν υπό της Αυστρίας και της Ουγγαρίας εις εκτέλεσιν των συνθηκών ειρήνης των υπογραφεισών εν Αγίω Γερμανώ την 10ην Σεπτεμβρίου 1919 και εν Τριανόν την 4ην Ιουνίου 1920 και της Συμβάσεως μεταξύ Αυστρίας και Ιταλίας της υπογραφείσης εν Βιέννη την 4ην Μαΐου 1920.
3. Εάν, εις ειδικάς περιπτώσεις, καθίσταται αδύνατον εις την Ιταλίαν να αποδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν τα οριζόμενα εις τας παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου αντικείμενα, η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παραδώση εις την Γιουγκοσλαυίαν αντικείμενα της αυτής φύσεως η σπουδαιότητος αίσθητως ίση προς την των αφαιρεθέντων αντικείμενων, εν ω μέτρω είναι δυνατόν να προμηθευθή τις ταύτα εν Ιταλία.

Άρθρον 13.

Η ύδρευσις της κοινότητος Gorizia και των περιχώρων της θα διακανονισθή συμφώνως προς τας διατάξεις του Παραρτήματος V.

Τμήμα V. Ελλάς Ειδικοί Όροι

Άρθρον 14.

1. Η Ιταλία εκχωρεί εις την Ελλάδα εν πλήρει κυριαρχία τας νήσους της Δωδεκανήσου τας κατωτέρω απαριθμούμενας, ήτοι: Αστυπάλαιαν, Ρόδον, Χάλκην, Κάρπαθον, Κάσον, Τήλον, Νίσυρον, Κάλυμνον, Λέρον, Πάτμον, Λιψόν, Σύμην, Κω και Καστελλόριζον, ως και τας παρακειμένας νησίδας.
2. Αι ανωτέρω νήσοι θα αποστρατιωτικοποιηθώσι και θα παραμείνωσιν αποστρατιωτικοποιημέναι.

3. Αι διατυπώσεις και οι τεχνικοί όροι της μεταβίβασης των νήσων τούτων εις την Ελλάδα θέλουσι καθορισθή διά συμφωνίας μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ελλάδος και διακανονισμοί θέλουσιν επέλθῃ ἵνα ἡ αποχώρησις των ξένων στρατευμάτων τερματισθῇ το βραδύτερον εννενήκοντα ἡμέρας μετά την έναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης.

ΜΕΡΟΣ Β **Πολιτικοί Όροι** **Τμήμα Ι. Γενικοί Όροι**

Άρθρον 15.

Ἡ Ἰταλία θα αναλάβῃ ἅπαντα τα αναγκαία μέτρα διά να εξασφαλίσῃ εἰς ἅπαντα ὑπό την δικαιοδοσίαν τῆς πρόσωπα, ἀνευ διακρίσεως φυλῆς, φύλου, γλώσσης ἢ θρησκείας τὴν ἀπόλαυσιν των δικαιωμάτων του ἀνθρώπου και των θεμελιωδῶν ἐλευθεριῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως τῆς σκέψεως, τῆς ἐλευθερίας του τύπου και τῆς δημοσιεύσεως, τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας, τῆς ἐλευθερίας τῆς γνώμης και του συνέρχεσθαι.

Άρθρον 16.

Ἡ Ἰταλία δὲν θα διώξῃ οὔτε θα ἐνοχλήσῃ τους Ἰταλοὺς υπηκόους, ἰδίως τα μέλη των ἐνόπλων δυνάμεων διά μόνον το γεγονός ὅτι, κατά τὴν περίοδον μεταξύ τῆς 10ῆς Ἰουνίου 1940 και τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης ἐξέφρασαν τὴν συμπάθειαν των διά τὴν ὑπόθεσιν των Συμμάχων και Συνησιτισμένων Δυνάμεων ἢ διότι ἐνήργησαν ὑπὲρ τῆς υποθέσεως ταύτης.

Άρθρον 17.

Ἡ Ἰταλία ἤτις, συμφώνως πρὸς το ἄρθρον 30 τῆς Συμφωνίας Ἀνακωχῆς, ἔλαβε μέτρα πρὸς διάλυσιν των φασιστικῶν ὁργανώσεων ἐν Ἰταλία, ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν ὅπως μὴ ἀνεχθῇ τὴν ἐπανασύστασιν ἐπὶ του ἐδάφους τῆς τοιαύτης φύσεως ὁργανώσεων, ἐχουσῶν πολιτικόν, στρατιωτικόν ἢ παραστρατιωτικόν χαρακτήρα, και αἱ ὁποῖαι σκοπὸν ἔχουσι να ἀποστερήσωσι τὸν ἰταλικὸν λαὸν των δημοκρατικῶν του δικαιωμάτων.

Άρθρον 18.

Ἡ Ἰταλία ἀναλαμβάνει τὴν υποχρέωσιν να ἀναγνώρισῃ το πλήρες κύρος των Συνθηκῶν Εἰρήνης μετὰ τῆς Ρουμανίας, τῆς Βουλγαρίας, τῆς Ουγγαρίας και τῆς Φιλανδίας, ὡς και των λοιπῶν συμφωνιῶν ἢ διακανονισμῶν οἵτινες συνωμολογήθησαν ἢ θέλουσι συνωμολογηθῇ ὑπὸ των Συμμάχων και Συνησιτισμένων Δυνάμεων καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν Αυστρίαν, τὴν Γερμανίαν και τὴν Ἰαπωνίαν ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς Εἰρήνης.

Τμήμα Β. Ἰθαγένεια **Πολιτικά και Ἀστικά δικαιώματα**

Άρθρον 19.

1. Οἱ Ἰταλοὶ υπήκοοι οἱ κατοικοῦντες τὴν 10ῆν Ἰουνίου 1940, ἐπὶ ἐδάφους ἐκχωρουμένου ὑπὸ τῆς Ἰταλίας εἰς ἕτερον Κράτος κατά τους ὅρους τῆς παρούσης Συνθήκης, ὡς και τα μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην γεννηθέντα τέκνα των, θα καταστῶσιν ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν των διατάξεων τῆς ἐπομένης παραγράφου, υπήκοοι του Κράτους εἰς το ὁποῖον το ἔδαφος ἐκχωρεῖται και θα ἀπολαύωσι πλήρους ἀστικῆς και πολιτικῆς ἰκανότητος, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τὴν ὁποίαν το διάδοχο Κράτος θα ἐκδώσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης. Ἡ ἀποκτησις τῆς ἰθαγένειας του ἐνδιαφερομένου Κράτους θα συνεπάγηται τὴν ἀπώλειαν τῆς Ἰταλικῆς Ἰθαγένειας.
2. Ἡ Κυβέρνησις του Κράτους εἰς το ὁποῖον το ἔδαφος ἐκχωρεῖται θα λάβῃ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συνθήκης, τα προσήκοντα νομοθετικά μέτρα διά να δώσῃ εἰς ἅπαντα τα πρόσωπα τα ἀναφερόμενα εἰς τὴν παράγραφον 1 και ἔχοντα ἡλικίαν ἀνω των δεκαοκτώ ἐτῶν (ἢ εἰς τα ἔγγαμα πρόσωπα,

αδιαφόρως εάν έχωσιν ή όχι την ηλικίαν ταύτην) των οποίων η συνήθης γλώσσα είναι η ιταλική, το δικαίωμα επιλογής της ιταλικής ιθαγένειας εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης. Παν πρόσωπον ασκήσαν ούτω την επιλογήν, θέλει διατηρήση την ιταλικήν ιθαγένειαν και δε θα θεωρήται ως αποκτήσαν την ιθαγένειαν του Κράτους εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται. Η επιλογή του συζύγου δεν θα συνεπάγηται και την της σύζυγου. Η επιλογή του πατρός ή, εάν ο πατήρ απεβίωσεν, η επιλογή της μητρός θα συνεπάγηται αυτομάτως και την επιλογήν όλων των μη εγγάμων τέκνων ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών.

3. Το Κράτος εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται θα δύναται να απαιτήση παρά των προσώπων τα οποία θα ασκήσωσι το δικαίωμα επιλογής όπως μεταφέρωσι την κατοικίαν των εις Ιταλίαν εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας καθ' ην ησκήθη η επιλογή.
4. Το Κράτος εις το οποίον το έδαφος εκχωρείται θα εξασφαλίση, συμφώνως προς τους θεμελιώδεις αυτού νόμους, εις άπαντα τα πρόσωπα τα ευρισκόμενα επί του εδάφους τούτου, άνευ διακρίσεως φυλής, φύλου, γλώσσης ή θρησκείας, την απόλαυσιν των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, συμπεριλαμβανομένης της ελευθερίας της εκφράσεως της σκέψεως, της ελευθερίας τύπου και δημοσιεύσεως, της ελευθερίας της λατρείας, της ελευθερίας της γνώμης και του συνέρχεσθαι.

Άρθρον 20.

1. Εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, οι Ιταλοί υπήκοοι οι έχοντες ηλικίαν άνω των δεκαοκτώ ετών (ή τα έγγαμα πρόσωπα αδιαφόρως εάν έχωσι ή όχι την ηλικίαν ταύτην) των οποίων η συνήθης γλώσσα είναι μία των γιουγκοσλαυικών γλωσσών (σερβική, κροατική, ή σλοβενική) και των οποίων η κατοικία ευρίσκεται επί ιταλικού εδάφους, θα δύναται να αποκτήσωσι την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν, εάν αι γιουγκοσλαυικαί αρχαί δεχθώσι την αίτησιν, την οποίαν δέον να υποβάλωσιν εις τον διπλωματικόν ή προξενικόν αντιπρόσωπον της Γιουγκοσλαυίας εν Ιταλία.
2. Εν τοιαύτη περιπτώσει η Γιουγκοσλαυική Κυβέρνησις θα διαβιβάση εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν, διά της διπλωματικής οδού, τους καταλόγους των προσώπων τα οποία θα έχωσιν ούτω αποκτήσει την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν. Τα εις τους καταλόγους τούτους αναφερόμενα πρόσωπα θέλουσιν απωλέση την ιταλικήν ιθαγένειαν από της επισήμου ταύτης ανακοινώσεως.
3. Η Ιταλική Κυβέρνησις θα δύναται να απαιτήση παρά των προσώπων τούτων όπως μεταφέρωσι την διαμονήν των εις Γιουγκοσλαυίαν εντός προθεσμίας έτους από της ημερομηνίας της ρυθείσης επισήμου ανακοινώσεως.
4. Οι εν παραγράφω 2 του άρθρου 19 τιθέμενοι κανόνες εν σχέσει προς τα αποτελέσματα των επιλογών επί των συζύγων και των τέκνων, θα έχωσιν εφαρμογήν και επί των προσώπων των προβλεπομένων υπό του παρόντος άρθρου.
5. Αι διατάξεις του παραρτήματος XIV, παράγραφος 10, της παρούσης Συνθήκης, αι αφορώσαι την μεταφοράν της περιουσίας των προσώπων των επιλεγομένων την ιταλικήν ιθαγένειαν, έχουσιν επίσης εφαρμογήν επί της μεταφοράς της περιουσίας των προσώπων των επιλεγομένων την γιουγκοσλαυικήν ιθαγένειαν κατά τους υπό του παρόντος άρθρου προβλεπομένους όρους.

Τμήμα III. Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης

Άρθρον 21.

1. Δυνάμει του παρόντος άρθρου συνιστάται το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης, του οποίου η έκτασης ορίζεται υπό της Αδριατικής θαλάσσης και των καθοριζομένων εν άρθροις 4 και 22 της παρούσης Συνθήκης συνόρων. Το Ελεύθερο Έδαφος της Τεργέστης αναγνωρίζεται υπό των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων και υπό της Ιταλίας, αίτινες συμφωνούσιν ότι η ακεραιότης του και η ανεξαρτησία θα εξασφαλίζονται υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών.
2. Η κυριαρχία της Ιταλίας επί της ζώνης της αποτελούσης το Ελεύθερον Έδαφον της Τεργέστης, ως τούτο ορίζεται εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου, θα τερματισθή άμα τη ενάρξει της ισχύος της παρούσας Συνθήκης.
3. Άμα τω τερματισμώ της Ιταλικής κυριαρχίας επί της εν λόγω ζώνης, το Ελεύθερον Έδαφος Τεργέστης θα διοικήται συμφώνως προς τας διατάξεις κανονισμού σχετικού προς το προσωρινόν καθεστώς, τον οποίον θέλει συντάξει το Συμβούλιον των Υπουργών των Εξωτερικών και εγκρίνη το Συμβούλιον Ασφαλείας. Ο κανονισμός

ούτος θέλει παραμείνη εν ισχύϊ μέχρις της ημέρας της ορισθησομένης υπό του Συμβουλίου Ασφαλείας διά την έναρξιν της ισχύος του Διαρκούς Καταστατικού το οποίον θα πρέπει να έχη εγκριθή υπ' αυτού. Από της ημερομηνίας ταύτης, το Ελεύθερον Έδαφος θα διέπηται υπό των διατάξεων του Διαρκούς τούτου Καταστατικού. Τα κείμενα του Διαρκούς Καταστατικού και του Κανονισμού του αφορώντος το προσωρινόν καθεστώς περιέχονται εις τα παραρτήματα VI και VII.

4. Το Ελεύθερο Έδαφος της Τεργέστης δεν θα θεωρήται ως εκχωρούμενον έδαφος, υπό την έννοιαν του άρθρου 19 του παραρτήματος XIV της παρούσης Συνθήκης.
5. Η Ιταλία και η Γιουγκοσλαυία αναλαμβάνουσι την υποχρέωσιν να παράσχουσιν εις το Ελεύθερον Έδαφος της Τεργέστης τας εγγυήσεις τας καθοριζόμενας εν τω παραρτήματι IX.

Άρθρον 22.

Η μεθόριος μεταξύ Γιουγκοσλαυίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης θέλει καθορισθή ως εξής:

1. Η νέα μεθόριος εκκινεί από σημείου εκείνου επί του διοικητικού ορίου του διαχωρίζοντος τας επαρχίας της Gorizia και της Τεργέστης, 2 χμ. περίπου βορειοανατολικώς του χωρίου San Giovanni και 0,5 χμ. περίπου βορειοδυτικώς του σημείου 208 και το οποίον αποτελεί το κοινόν σημείον των συνόρων Γιουγκοσλαυίας, Ιταλίας και του Ελεύθερου Εδάφους της Τεργέστης ακολουθεί το διοικητικόν τούτο όριον μέχρι του Όρους Lanaro (σημείον 546) εκείθεν δε, προς νοτιοανατολικήν κατεύθυνσιν, μέχρι του Όρους Cocusso (σημείον 672), διά του σημείου 461, Meducia (σημείο 475), Monte dei Pini (σημείο 476) και του σημείου 407 τέμνουσα την δημοσίαν οδόν αρ. 58 εκ Τεργέστη εις Sesana 3,3 χμ. περίπου νοτιοδυτικώς της πόλεως ταύτης αφίνουσα προς ανατολάς τα χωρία Voglianco και Oriè και κατά προσέγγισιν 0,4 χμ. δυτικώς του χωρίου Zolla.
2. Από το Όρος Cocusso η γραμμή συνεχίζεται με κατεύθυνσιν νοτιοανατολικώς, αφίνουσα το χωρίον Grozzana προς δυσμάς, φθάνει εις το Όρος Goli (σημείον 621) και εκείθεν, κατευθυνόμενη νοτιοδυτικώς, τέμνει την οδόν από Τεργέστης εις Cosina εις το σημείον 455 και την οιδηροδρομικήν γραμμήν εις το σημείον 485, διέρχεται διά των σημείων 416 και 326, αφίνουσα εις την Γιουγκοσλαυίαν τα χωρία Becia και Castel, τέμνει την οδόν από το Ospro εις Gabrovizza d' Istria, 100 μέτρα περίπου νοτιοανατολικώς του Ospro· εκείθεν η γραμμή διέρχεται τον ποταμόν Risana και τέμνει την οδόν από Villa Decani και εις Risano επί σημείου κειμένου 350 μέτρα περίπου δυτικώς του Risano αφίνουσα εις την Γιουγκοσλαυίαν το χωρίον Risano και την οδόν από Risano εις San Sergio· εκείθεν η γραμμή συναντά την διασταύρωσιν των οδών την κειμένην 1 χμ. περίπου βορειοανατολικώς του σημείου 362, διερχομένη διά των σημείων 285 και 354.
3. Εκείθεν η γραμμή συναντά σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν 0,5 χμ. ανατολικώς του χωρίου τούτου, αφίνουσα προς δυσμάς τα χωρία Bucciai και Truscoło και προς ανατολάς το χωρίον Terseceo, και εκείθεν κατευθύνεται νοτιοδυτικώς, νοτιοανατολικώς της οδού της συνδέουσης τα χωρία Cernova και Chernoί, αφίνουσα την οδόν ταύτην 0,8 χμ. ανατολικώς του χωρίου Cucciani και εκείθεν, προς γενικήν νοτιο-νοτιοδυτικήν κατεύθυνσιν, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικώς του χωρίου Sterna-Filaria, αφίνουσα προς ανατολάς την οδόν την συνδέουσαν το χωρίον τούτο μετά του Piemonte, διερχομένη 0,4 χμ. περίπου δυτικώς της πόλεως του Piemonte και 0,5 χμ. περίπου ανατολικώς της πόλεως της Castagna και φθάνουσα εις τον ποταμόν Quieto εις σημείον κείμενον κατά προσέγγισιν 1,6 χμ. νοτιοδυτικώς της πόλεως της Castagna.
4. Εκείθεν η γραμμή ακολουθεί την κύριαν ευθυγραμμισμένην διώρυγα του Quieto μέχρι των εκβολών του ποταμού τούτου και, διατέμνουσα το Porto del Quieto, φθάνει εις την ανοικτήν θάλασσαν παραμένουσα εις ίσην απόστασιν από της ακτής του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης και της ακτής της Γιουγκοσλαυίας. Ο χάρτης εις τον οποίον αναφέρεται η ανωτέρω περιγραφή ευρίσκεται εις το παράρτημα I.

Τμήμα IV. Ιταλικαί αποικίαι

Άρθρον 23.

1. Η Ιταλία παραιτείται απάντων των δικαιωμάτων και τίτλων επί των ιταλικών εδαφικών κτήσεων εν Αφρική, ήτοι επί της Λιβύης, της Ερυθραίας και της Ιταλικής Σομαλίας.
2. Αι ρηθείσαι κτήσεις θα παραμείνωσιν υπό την σημερινήν αυτών διοίκησιν μέχρις ου ρυθμισθή η οριστική αυτών τύχη.

3. Η οριστική τύχη των κτήσεων τούτων θα καθορισθῆ διὰ κοινῆς συμφωνίας ὑπὸ των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειῶν της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικῆς Ενώσεως, ἐντὸς προθεσμίας ἑτους ἀπὸ της ἐνάρξεως της ἰσχύος της παρούσης Συνθήκης και κατὰ τους ὅρους της κοινῆς δηλώσεως της γενομένης ὑπὸ των Κυβερνήσεων τούτων την 10ην Φεβρουαρίου 1947 και ης το κείμενον παρατίθεται εἰς το Παράρτημα XI.

Τμήμα V. Ειδικά Συμφέροντα της Κίνας

Ἄρθρον 24.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος της Κίνας ἀπάντων των προνομίων και πλεονεκτημάτων των απορρεόντων ἐκ των διατάξεων του τελικοῦ πρωτοκόλλου του υπογραφέντος ἐν Πεκίνῳ την 7ην Σεπτεμβρίου 1901 μεθ' ὅλων των συμπληρωματικῶν αὐτοῦ παραρτημάτων, διακοινώσεων και ἐγγράφων και ἀποδέχεται την κατάργησιν, ὡς πρὸς ἐαυτήν, των ρηθέντων πρωτοκόλλου, παραρτημάτων, διακοινώσεων και ἐγγράφων. Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης πάσης ἀξιώσεως ἀποζημιώσεως ἐκ του γεγονότος τούτου.

Ἄρθρον 25.

Ἡ Ἰταλία ἀποδέχεται την ἀκύρωσιν του συμβολαίου ὅπερ ἐπέτυχε παρά της Κινέζικης Κυβερνήσεως, δυνάμει του οὗ οὗ τῆ παρεχωρήθη ἡ ἰταλικὴ ἐκχώρησις του Τιεντσίν και δέχεται να παραδώσῃ εἰς την Κινεζικὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν περιουσίαν και ἀπαντα τα ἀρχεῖα τα ἀνήκοντα εἰς την κοινότητα της ρηθείσης ἐκχωρήσεως.

Ἄρθρον 26.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται πρὸς ὄφελος της Κίνας των δικαιωμάτων τα ὁποῖα τῆ παρεχωρήθησαν ἀναφορικῶς πρὸς τας διεθνεῖς ἐκχωρήσεις της Σαγκάης και του Αμσὶ και δέχεται να παραδώσῃ εἰς την Κινεζικὴν Κυβέρνησιν την διοίκησιν και τον ἐλεγχον των ρυθισῶν ἐκχωρήσεων.

Τμήμα VI. Ἀλβανία

Ἄρθρον 27.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει και ἀναλαμβάνει την υποχρέωσιν ὅπως σεβάσθῃ την κυριαρχίαν και ἀνεξαρτησίαν του Ἀλβανικοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 28.

Ἡ Ἰταλία ἀναγνωρίζει ὅτι ἡ νῆσος Σάσων ἀποτελεῖ μέρος του Ἀλβανικοῦ ἐδάφους και παραιτεῖται πάσης διεκδικήσεως ἐπὶ της νήσου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ρητῶς πρὸς ὄφελος της Ἀλβανίας πάσης περιουσίας (ἐξαιρέσει των ἀκινήτων των κανονικῶς κατεχομένων ὑπὸ των διπλωματικῶν και προξενικῶν ἀποστολῶν), παντός δικαιώματος ἐκχωρήσεως, συμφερόντος και πλεονηκτικῆτος πάσης φύσεως ἐν Ἀλβανίᾳ, ἀνηκόντος εἰς το Ἰταλικὸν Κράτος ἢ εἰς ἡμικρατικὰ ἰταλικά ἱδρύματα.

Ἡ Ἰταλία παραιτεῖται ἐπίσης της διεκδικήσεως οἰωνδῆποτε ἐιδικῶν συμφερόντων ἢ ἰδιαιτέρας ἐπιρροῆς, κτηθέντων ἐν Ἀλβανίᾳ συνέπεια της ἐπιθέσεως της 7ης Ἀπριλίου 1939 ἢ δυνάμει συνθηκῶν και συμφωνιῶν συναφθεισῶν πρὸ της ἡμερομηνίας ταύτης.

Οἱ οικονομικοὶ ὅροι της παρούσης Συνθήκης της ὁποίας δύνανται να ἐπικαλεσθῶσιν οἱ Σύμμαχοι και Συνησπισμένοι Δυνάμεις, θα ἔχωσιν ἐφαρμογὴν ἐπὶ των λοιπῶν ἰταλικῶν περιουσιῶν και ἄλλων οικονομικῶν σχέσεων μεταξύ της Ἀλβανίας και της Ἰταλίας.

Άρθρον 30.

Οι Ιταλοί υπήκοοι εν Αλβανία θα απολαύωσι του αυτού νομικού καθεστώτος ούτινος και οι υπηκόοι των άλλων ξένων χωρών· εν τούτοις η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία ήθελε λάβη η Αλβανία διά την ακύρωσιν και την τροποποίησιν των εκχωρήσεων ή ειδικών δικαιωμάτων των παραχωρηθέντων εις Ιταλούς υπηκόους, υπό τον όρον ότι τα μέτρα ταύτα θα πραγματοποιηθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 31.

Η Ιταλία αναγνωρίζει ότι άπασαι αι συμφωνίαί και διακανονισμοί οι επέλθοντες μεταξύ της Ιταλίας και των υπ' αυτής εγκατασταθεισών εν Αλβανία αρχών από της 7ης Απριλίου 1939 μέχρι και της 3 Σεπτεμβρίου 1943 είναι άκυροι.

Άρθρον 32.

Η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία η Αλβανία ήθελε κρίνη αναγκαίων να λάβη διά να επιβεβαιώση τας ανωτέρω διατάξεις ή διά να τας θέση εις εφαρμογήν.

Τμήμα VII. Αιθιοπία

Άρθρον 33.

Η Ιταλία αναγνωρίζει και αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να σεβασθή την κυριαρχίαν και την ανεξαρτησίαν του Αιθιοπικού Κράτους.

Άρθρον 34.

Η Ιταλία παραιτείται ρητώς προς όφελος της Αιθιοπίας πάσης περιουσίας (εξαιρέσει των ακινήτων των κανονικώς κατεχομένων υπό των διπλωματικών, ή προξενικών αποστολών) παντών των δικαιωμάτων, συμφερόντων και πλεονεκτημάτων πάσης φύσεως κτηθέντων εις οιαδήποτε στιγμήν εν Αιθιοπία υπό του Ιταλικού Κράτους, ως και πάσης ημικρατικής περιουσίας, ως αύτη καθορίζεται υπό της πρώτης παραγράφου του παραρτήματος XIV της παρούσης Συνθήκης.

Η Ιταλία παραιτείται επίσης πάσης διεκδικήσεως ειδικών συμφερόντων ή ιδιαίτερας επιρροής εν Αιθιοπία.

Άρθρον 35.

Η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος άπαντων των μέτρων τα οποία η Αιθιοπική Κυβέρνησις έλαβεν ή ήθελε λάβη εις το μέλλον όπως ακυρώση μέτρα ληφθέντα υπό της Ιταλίας έναντι της Αιθιοπίας, μετά την 3ην Οκτωβρίου 1935, καθώς και τα αποτελέσματα των.

Άρθρον 36.

Οι Ιταλοί υπήκοοι εν Αιθιοπία θα απολαύωσι του αυτού νομικού καθεστώτος ούτινος και οι υπήκοοι των λοιπών ξένων κρατών· εν τούτοις, η Ιταλία αναγνωρίζει το κύρος πάντων των μέτρων τα οποία ήθελον ληφθή υπό της Αιθιοπικής Κυβερνήσεως διά την κατάργησιν ή την τροποποίησιν των εκχωρήσεων ή των ιδιαίτερων δικαιωμάτων των παραχωρηθέντων εις Ιταλούς υπηκόους, υπό τον όρον ότι τα μέτρα ταύτα θέλουσι ληφθή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 37.

Έντος προθεσμίας δεκαοκτώ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, η Ιταλία θα αποδώσει άπαντα τα έργα τέχνης, όλα τα θρησκευτικά αντικείμενα, αρχαία και αντικείμενα ιστορικής αξίας, τα ανήκοντα εις την Αιθιοπία ή εις τους υπηκόους της, και μεταφερθέντα εκ της Αιθιοπίας εις την Ιταλίαν από της 3ης Οκτωβρίου 1935.

Άρθρον 38.

Ως ημερομηνία από της οποίας αι διατάξεις της παρούσης Συνθήκης θα έχωσιν εφαρμογήν όσον αφορά άπαντα τα μέτρα και γεγονότα πάσης φύσεως τα συνεπαγόμενα την ευθύνην της Ιταλίας ή των Ιταλών υπηκόων έναντι της Αιθιοπίας, ορίζεται η 3η Οκτωβρίου 1935.

Τμήμα VIII. Διεθνείς Συμφωνίαι

Άρθρον 39.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να αποδεχθή άπάσας τας συναφθείσας ή συναφθησομένας συμφωνίας διά την εκκαθάρισιν της Κοινωνίας των Εθνών, του Διαρκούς Δικαστηρίου Διεθνούς Δικαιοσύνης ως και της Διεθνούς Οικονομικής Επιτροπής εν Ελλάδι.

Άρθρον 40.

Η Ιταλία παραιτείται παντός δικαιώματος, παντός τίτλου και πάσης απαιτήσεως απορρεόντων εκ του καθεστώτος των Εντολών ή εκ πάσης φύσεως υποχρεώσεων προκυπτουσών εκ του καθεστώτος τούτου, ως και παντός ειδικού δικαιώματος του Ιταλικού Κράτους αφορώντος οιονδήποτε των υπό εντολήν εδαφών.

Άρθρον 41.

Η Ιταλία αποδέχεται τας διατάξεις της Τελικής Πράξεως της 31 Αυγούστου 1945 και της γαλλοβρετανικής συμφωνίας της αύτης ημέρας επί του καθεστώτος της Ταγγέρης ως και άπάσας τας διατάξεις τας οποίας αι υπογράψασαι Δυνάμεις ήθελον υιοθετήση επί τω σκοπώ της εφαρμογής των διεθνών τούτων πράξεων.

Άρθρον 42.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν ν' αποδεχθή άπάσας τας συμφωνίας αι οποίαι ήθελον συναφθή υπό των ενδιαφερομένων Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων διά την τροποποίησιν των συνθηκών των σχετικών προς την λεκάνην του Κογκό επί τω σκοπώ όπως εναρμονίσωσι ταύτας προς τον Χάρτην των Ηνωμένων Εθνών και θέλει αναγνωρίση το κύρος των συμφωνιών τούτων.

Άρθρον 43.

Η Ιταλία παραιτείται πάντων των δικαιωμάτων και συμφερόντων, άτινα αύτη δύναται να έχη δυνάμει του άρθρου 16 της Συνθήκης της Λωζάννης της υπογραφείσης την 24ην Ιουλίου 1923.

Τμήμα IX. Διμερείς Συνθήκαι

Άρθρον 44.

1. Εκάστη των Συμμάχων ή Συνησπισμένων Δυνάμεων θέλει γνωστοποιήση εις την Ιταλίαν εντός εξαμήνου προθεσμίας από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, τας διμερείς συνθηκάς τας οποίας σύνηψε μετά

της Ιταλίας προ του πολέμου και των οποίων επιθυμεί την διατήρησιν ή την επαναφοράν εν ισχύϊ. Ουχ' ήτιον άπασαι αι διατάξεις των περί των ο λόγος Συνθηκών αι μη συνάδουσαι προς την παρούσαν Συνθήκην, θέλουσι καταργηθή.

2. Άπασαι αι τοιαύτης φύσεως συνθήκαι, αίτινες ήθελον αποτελέση αντικείμενον της γνωστοποιήσεως ταύτης θα καταχωρηθώσιν εις την Γραμματείαν της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών, συμφώνως προς το άρθρον 102 του Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών.
3. Άπασαι αι τοιαύτης φύσεως συνθήκαι αίτινες δεν ήθελον αποτελέση αντικείμενον τοιαύτης γνωστοποιήσεως θα θεωρηθώσιν ως κατηργημένα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ **Εγκληματία Πολέμου**

Άρθρον 45.

1. Η Ιταλία θα λάβη άπαντα τα αναγκαία μέτρα προς εξασφάλισιν της συλλήψεως και της παραδόσεως, όπως εισαχθώσιν εις δίκην.
 - α) των προσώπων των κατηγορουμένων ότι διέπραξαν, διέταξαν εγκλήματα πολέμου και εγκλήματα κατά της ειρήνης ή της ανθρωπότητος, ή συνήργησαν εις ταύτα.
 - β) των υπηκόων πάσης Συμμάχου ή Συνησιομένης Δυνάμεως, των κατηγορουμένων ότι παρέβησαν τους νόμους της χώρας των διά της εκτελέσεως πράξεων προδοσίας ή διά της συνεργασίας μετά του εχθρού κατά την διάρκειαν του πολέμου.
2. Τη αιτήσει της Κυβερνήσεως ενός εκ των ενδιαφερομένων Ηνωμένων Εθνών, η Ιταλία οφείλει να εξασφαλίση επί πλέον την εμφάνισιν, ως μαρτύρων, προσώπων υπαγομένων εις την δικαιοδοσίαν της, των οποίων η κατάθεσις είναι αναγκαία διά την δίκην των προσώπων των προβλεπομένων υπό της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.
3. Πάσα διαφωνία αφορώσα την εφαρμογήν των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου θα υποβάλληται υπό πάσης ενδιαφερομένης Κυβερνήσεως εις τους εν Ρώμη Πρέσβεις των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, οίτινες θα συμφωνώσιν επί του εγειρομένου σημείου.

ΜΕΡΟΣ ΙV **Στρατιωτικοί, Ναυτικοί και Αεροπορικοί Όροι** **Τμήμα Ι. Διάρκεια Εφαρμογής**

Άρθρον 46.

Έκαστος των στρατιωτικών, ναυτικών και αεροπορικών όρων της παρούσης Συνθήκης θα παραμείνη εν ισχύϊ εφ' όσον χρόνον δεν ήθελε τροποποιηθή, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, διά συμφωνίας μεταξύ των Συμμάχων και Συνησιομένων Δυνάμεων και της Ιταλίας, ή αφ' ου η Ιταλία καταστή μέλος της Οργανώσεως των Ηνωμένων Εθνών, διά συμφωνίας μεταξύ του Συμβουλίου Ασφαλείας και της Ιταλίας.

Τμήμα ΙΙ. Γενικοί Περιορισμοί

Άρθρον 47.

1. α) Το σύστημα των ιταλικών μονίμων οχυρώσεων και στρατιωτικών εγκαταστάσεων κατά μήκος των γαλλοϊταλικών συνόρων, ως και ο οπλισμός αυτών θέλουσι καταστραφή ή αφαιρεθή.
β) Το σύστημα τούτο νοητέον ως περιλαμβάνον μόνον τα οχυρώματα πεζικού και πυροβολικού είτε καθ' ομάδας είτε μεμονωμένως μικρά οχυρά οιουδήποτε τύπου, προστατευόμενας εγκαταστάσεις προσωπικού, υλικόν και εφόδια ως και πυρομαχικά, σταθμούς παρατηρητηρίων και στρατιωτικές ενσυρμάτους γραμμάς, οιαδήποτε και αν η η σπουδαιότης αυτών από απόψεως συντηρήσεως και σταδίου κατασκευής, είτε είναι αύται κατασκευασμένα εκ μετάλλου, τοιχοποιίας ή σκυροκονιάμματος είτε εσκαμμένα εντός βράχου.

2. Η καταστροφή ή η αφαιρέσεις αι προβλεπομένα εις την 1ην ως άνω παράγραφον θα εκτελεσθώσιν εντός των ορίων αποστάσεως 20 χιλιομέτρων, αρχομένης εξ οιουδήποτε σημείου των συνόρων ως ταύτα καθορίζονται υπό της παρούσης Συνθήκης, και δέον να περατωθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
3. Η ανοικοδόμησις των οχυρωματικών και εγκαταστάσεων τούτων απαγορεύεται.
4. α) Ανατολικώς των γαλλοιταλικών συνόρων, απαγορεύεται η κατασκευή των εξής οχυρωματικών έργων: μόνιμοι οχυρώσεις ένθα είναι δυνατή η εγκατάστασις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γαλλικού εδάφους ή εγκαταστάσεις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γαλλικού εδάφους ή των γαλλικών χωρικών υδάτων· μόνιμοι στρατιωτικά εγκαταστάσεις δυνάμεναι να χρησιμοποιηθώσι διά την διοίκησιν και κατεύθυνσιν πυρών επί γαλλικού εδάφους ή των γαλλικών χωρικών υδάτων· μόνιμα μέσα ανεφοδιασμού και εναποθηκεύσεως οικοδομηθέντα αποκλειστικώς διά την χρήσιν των ανωτέρω οχυρωμάτων έργων και εγκαταστάσεων.
- β) Η απαγόρευσις αυτή δεν περιλαμβάνει ετέρους τύπους μη μόνιμων οχυρωματικών έργων ή επιφανειακών εγκαταστάσεων αποκλειστικώς διά τας ανάγκας εσωτερικής φύσεως και τοπικής αμύνης των συνόρων.
5. Επί παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους, εκτεινομένης από των γαλλοιταλικών συνόρων μέχρι του ανατολικού μεσημβρινού 9ο30', η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να εγκαταστήση νέας βάσεις ή μόνιμους ναυτικές εγκαταστάσεις ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας βάσεις ή εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπάς μικράς σημασίας των υφισταμένων ναυτικών εγκαταστάσεων ούτε και εις την συντήρησιν αυτών, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων τούτων δεν θα αυξηθή.

Άρθρον 48.

1. α) Άπαν αι μόνιμοι ιταλικά οχυρώσεις και εγκαταστάσεις αι υφιστάμεναι κατά μήκος των ιταλογιουγκοσλαυικών συνόρων, συμπεριλαμβανομένου του οπλισμού των, θέλουσι καταστραφή ή αφαιρεθή.
- β) Αι εν λόγω οχυρώσεις και εγκαταστάσεις νοούνται ως περιλαμβάνουσαι μόνον οχυρωματικά έργα πεζικού και πυροβολικού, είτε ως συγκροτήματα είτε κεχωρισμένα, μικρά οχυρά οιουδήποτε τύπου, προστατευόμενας εγκαταστάσεις προσωπικού, υλικόν και εφόδια ως και πυρομαχικά, σταθμούς παρατηρητηρίων και στρατιωτικής ενουρμάτους γραμμάς, οιοδήποτε αν η η σπουδαιότης αυτών από απόψεως συντηρήσεως σταδίου κατασκευής, είτε είναι αύται κατασκευασμένα εκ μετάλλου, τοιχοποιίας ή σκυροκονιάσματος είτε εσκαμμένα εντός βράχου.
2. Η καταστροφή ή η αφαιρέσεις αι προβλεπομένα υπό της ως άνω παραγράφου 1 θα εκτελεσθώσιν εντός των ορίων αποστάσεως 20 χιλιομέτρων αρχομένης εξ οιουδήποτε σημείου των συνόρων ως ταύτα καθορίζονται υπό της παρούσης Συνθήκης και δέον να περατωθώσιν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
3. Η ανοικοδόμησις των οχυρωματικών έργων και εγκαταστάσεων τούτων απαγορεύεται.
4. α) Δυτικώς των ιταλογιουγκοσλαυικών συνόρων απαγορεύεται η κατασκευή των ακολούθων οχυρωματικών έργων: μόνιμα οχυρωματικά έργα ένθα είναι δυνατόν να γίνη εγκατάστασις όπλων δυναμένων να βάλλωσιν επί γιουγκοσλαυικού εδάφους ή των γιουγκοσλαυικών χωρικών υδάτων, μόνιμοι στρατιωτικοί εγκαταστάσεις δυνάμεναι να χρησιμοποιηθώσι διά την διοίκησιν και κατεύθυνσιν πυρών επί γιουγκοσλαυικού εδάφους ή των γιουγκοσλαυικών χωρικών υδάτων· μόνιμα μέσα ανεφοδιασμού ή εναποθηκεύσεως οικοδομηθέντα αποκλειστικώς διά την χρήσιν των ανωτέρω οχυρωματικών έργων και εγκαταστάσεων.
- β) Η απαγόρευσις αυτή δε αφορά ετέρους τύπους μη μόνιμων οχυρωματικών έργων ή στρατωνισμούς και επιφανειακάς εγκαταστάσεις αποκλειστικώς προοριζομένας διά τας ανάγκας εσωτερικής φύσεως και τοπικής αμύνης των συνόρων.
5. Επί παρακτίου ζώνης 15 χιλιομέτρων βάθους εκτεινομένης από των συνόρων μεταξύ της Ιταλίας και της Γιουγκοσλαυίας και της Ιταλίας και του Ελευθέρου Εδάφους της Τεργέστης μέχρι της βορείου παραλλήλου 44ο50' και εις τας νήσους τας κειμένας κατά μήκος της παρακτίου ταύτης ζώνης, η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να εγκαταστήση νέας βάσεις ή μόνιμους ναυτικές εγκαταστάσεις· ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας βάσεις ή εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπές μικράς σημασίας των υφισταμένων ναυτικών εγκαταστάσεων και βάσεων ούτε εις την συντήρησιν αυτών, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων και των βάσεων τούτων δεν θα αυξηθή.
6. Εις την χερσόνησον της Απουλίας, ανατολικώς του ανατολικού μεσημβρινού 17ο45', η Ιταλία δεν θα δικαιούται ούτε να κατασκευάση μόνιμον τινά εγκατάστασιν στρατιωτικήν, ναυτικήν, ή στρατιωτικής αεροπορίας, ούτε να επεκτείνη τας υφισταμένας εγκαταστάσεις. Η παρούσα διάταξις δεν αντίκειται εις μετατροπάς μικράς

σημασίας των υφισταμένων εγκαταστάσεων, ούτε εις συντήρησιν των, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις των εγκαταστάσεων τούτων δεν θα αυξηθή. Εν τούτοις η κατασκευή στρατωνισμών διά τας δυνάμεις ασφαλείας τας αναγκαίας δι' αποστολάς εσωτερικής φύσεως και διά την τοπικήν άμυναν των συνόρων θα επιτρέπηται.

Άρθρον 49.

1. Η Παντελλάρια, αι Πελάγιοι νήσοι, (Lampedusa, Lampione και Linosa) ως και η Pianosa (εν τη Αδριατική)θα αποστρατιωτικοποιηθώσι και θα παραμείνωσιν αποστρατιωτικοποιημένοι.
2. Η αποστρατικοποίησις αυτών δέον να περατωθή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 50.

1. Εν Σαρδηνία άπασαι αι εγκαταστάσεις πυροβολικού επακτίου αμύνης, ο οπλισμός αυτών ως και άπασαι αι ναυτικάι εγκαταστάσεις αι κείμεναι εις μικροτέραν απόστασιν των 30 χιλιομέτρων από των γαλλικών χωρικών υδάτων ή θέλουσι μεταφερθή εις την Ηπειρωτικήν Ιταλίαν, ή θέλουσι καταστραφή εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης συνθήκης.
2. Εν Σικελία και Σαρδηνία, άπασαι αι μόνιμοι εγκαταστάσεις ως και το υλικόν τα προοριζόμενα διά την συντήρησιν και την εναποθήκευσιν τορπιλλών, θαλασσίων ναρκών και βομβών, είτε θέλουσι καταστραφή, είτε θέλουσι μεταφερθή εις την Ηπειρωτικήν Ιταλίαν εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης συνθήκης.
3. Ουδεμία βελτίωσις, ανοικοδόμησις, η επέκτασις των υφισταμένων εγκαταστάσεων ή των μονίμων οχυρωματικών έργων της Σικελίας και της Σαρδηνίας θα επιτρέπηται εν τούτοις, εξαιρουμένων των ζωνών της Βορείου Σαρδηνίας των καθοριζομένων υπό της ως άνω παραγράφου 1, θα επιτρεπήται η κανονική συντήρησις των εγκαταστάσεων τούτων ή των μονίμων οχυρωματικών έργων και των όπλων τα οποία είναι ήδη εγκατεστημένα εν αυτοίς.
4. Εν Σικελία και Σαρδηνία, θα απαγορευήται εις την Ιταλίαν να κατασκευάση οιανδήποτε εγκατάστασιν ή οχύρωμα ναυτικόν, στρατιωτικόν ή στρατιωτικής αεροπορίας εξαιρέσει των στρατωνισμών των δυνάμεων ασφαλείας αίτινες θα ήσαν αναγκαίαι δι' αποστολάς εσωτερικής φύσεως.

Άρθρον 51.

Η Ιταλία δεν δύναται να κατέχη, κατασκευάζη ή πειραματίζηται με:

- 1) οιανδήποτε όπλον ατομικής ενεργείας,
- 2) αυτοκινούμενα ή κατευθυνόμενα βλήματα ή μηχανήματα σχέσιν έχοντα με την εκτόξευσιν αυτών (εκτός των τορπιλλών και μηχανημάτων εκτοξεύσεως τορπιλλών, των αποτελούντων μέρος του σύνθητους οπλισμού των επιτρεπομένων διά της παρούσης Συνθήκης πολεμικών πλοίων),
- 3) οιαδήποτε πυροβόλα με βεληνεκές μείζον των 30 χιλμ.
- 4) θαλασσίας νάρκας η τορπίλλας τύπων ουχί δι' επαφής λειτουργούσας διά μηχανισμού επιδράσεως,
- 5) οιανδήποτε τορπίλλην δυναμένην να επανδρωθή.

Άρθρον 52.

Η απόκτησις, εντός ή εκτός Ιταλίας υλικού πολεμικού γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως, ή κατασκευασμένου βάσει γερμανικών ή ιαπωνικών σχεδίων, ως και η κατασκευή τοιούτου υλικού θα απαγορευώνται εις την Ιταλίαν.

Άρθρον 53.

Η Ιταλία οφείλει να μη κατασκευάζη ή κατέχη υπό δημοσίαν ή ιδιωτικήν ιδιότητα, υλικόν πολέμου υπερβαίνον εις ποσότητα ή τύπου διαφορετικού εκείνου το οποίον είναι αναγκαίον εις τας ενόπλους δυνάμεις τας επιτρεπομένας υπό των κατωτέρω τμημάτων III, IV και V.

Άρθρον 54.

Ο συνολικός αριθμός των βαρέων και μέσων αρμάτων των ιταλικών ενόπλων δυνάμεων δεν δύναται να υπερβή τα 200.

Άρθρον 55.

Εν ουδεμία περιπτώσει, αξιωματικός ή υπαξιωματικός της πρώην φασιστικής πολιτοφυλακής ή του πρώην φασιστικού δημοκρατικού στρατού θα είναι δεκτός να υπηρετήσει επί βαθμώ αξιωματικού ή υπαξιωματικού εις τον στρατόν, το ναυτικόν ή την αεροπορίαν της Ιταλίας, ως και εις τους Καραβινιέρους, εξαιρέσει εκείνων οστίνες ήθελον αποκατασταθή επί αρμοδίου οργανισμού, συμφώνως προς τον ιταλικόν νόμον.

Τμήμα III. Περιορισμοί επιβλητέοι εις το ιταλικόν ναυτικόν

Άρθρον 56.

1. Το υφιστάμενον ιταλικόν ναυτικόν θέλει περιορισθή εις τας μονάδας τας απαριθμουμένας εν παραρτημάτι ΧΙΙΑ.
2. Πρόσθετοι μονάδες, μη αναφερομένα εν παραρτημάτι ΧΙΙ και χρησιμοποιούνται προς τον αποκλειστικόν σκοπόν της αλιείας ναρκών, επιτρέπεται να διατηρηθώσι μέχρι τέλους της περιόδου της ναρκαλιείας ήτις θέλει προσδιορισθή υπό της Διεθνούς Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας εις τα Ευρωπαϊκά Ύδατα.
3. Εντός προθεσμίας δύο μηνών μετά την λήξιν της ρηθείσης περιόδου, τα σκάφη εκείνα τα οποία θα έχη λάβη το ιταλικόν ναυτικόν παρ' άλλων Δυνάμεων υπό τύπον δανείου, θα επιστραφώσιν εις τας Δυνάμεις ταύτας, άπασαι δε αι λοιπαί πρόσθετοι μονάδες θα αφοπλισθώσι και μετατραπώσι προς πολιτικήν χρήσιν.

Άρθρον 57.

1. Η Ιταλία θα λάβη τα ακόλουθα μέτρα ως προς τας μονάδας του ιταλικού ναυτικού τας ειδικώς οριζόμενας εν παραρτημάτι ΧΙΙ Β.
 - α) Τα ρηθέντα σκάφη θέλουσι τεθή εις την διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.
 - β) Τα πολεμικά σκάφη άτινα κατ' εφαρμογήν του ως άνω εδαφίου (α) δέον να παραδοθώσι, θα είναι πλήρως εφοδιασμένα και έτοιμα διά πάσαν επιχείρησιν μεθ' όλων των αναγκαίων διά την χρήσιν των όπλων, πλήρους αποθέματος ανταλλακτικών και όλου του αναγκαίου τεχνικού υλικού.
 - γ) Η παράδοσις των ως άνω καθοριζόμενων πολεμικών σκαφών θα πραγματοποιηθή εντός προθεσμίας τριών μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, πλην της περιπτώσεως των πλοίων τα οποία δεν είναι δυνατόν να επισκευασθώσιν εκ νέου εντός τριών μηνών και διά τα οποία η προθεσμία παραδόσεως δύναται να παραταθή υπό των Τεσσάρων Κυβερνήσεων.
 - δ) Τα αποθέματα ανταλλακτικών ως και τα αποθέματα υλικού διά την χρήσιν των όπλων των αντιστοιχούντων εις τα ως άνω καθοριζόμενα πλοία δέον, εφ' όσον είναι δυνατόν να παραδοθώσι ταυτοχρόνως μετά των πλοίων. Το συμπλήρωμα των αποθεμάτων των ανταλλακτικών και των αποθεμάτων υλικού, διά την χρήσιν των όπλων θέλει χορηγηθή εις ποσότητας και εις ημερομηνίας ορισθησομένας υπό των Τεσσάρων Κυβερνήσεων και εν πάση περιπτώσει εντός προθεσμίας κατ' ανωτάτον όριον ενός έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
2. Ο τρόπος των ως άνω αναφερομένων μεταβιβάσεων και παραδόσεων θέλει ορισθή υπό Επιτροπής των Τεσσάρων Δυνάμεων ήτις θέλει ιδρυθή διά χωριστού πρωτοκόλλου.
3. Εν η περιπτώσει εν η πλείονα των σκαφών των αναφερομένων εν παραρτημάτι ΧΙΙ Β και τα οποία πρόκειται να μεταβιβασθώσιν, ήθελον τυχόν απολεσθή ή υποσιτή βλάβην μη δυναμένην να επισκευασθή προ της προβλεπομένης διά την μεταβίβασιν ημερομηνίας, οιαδήποτε και αν είναι η αιτία της απώλειας ή της βλάβης, η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να αντικαταστήση το σκάφος, ή τα σκάφη ταύτα, διά σκαφών ίσου εκτοπίσματος λαμβανομένων εκ των αναφερομένων εν παραρτημάτι ΧΙΙ Α. Εν τοιαύτη περιπτώσει το προς αντικατάστησιν

σκάφος ή σκάφη θα εκλέγονται υπό των εν Ρώμη Πρεσβών των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως.

Άρθρον 58.

1. Η Ιταλία θα εφαρμόση τα ακόλουθα μέτρα αναφορικός προς τα εις κατάστασιν μη ενεργείας υποβρύχια και τα πολεμικά σκάφη.
Αι καθοριζόμεναι προθεσμίαι δέον να εννοούνται ως αρχόμεναι από της ημερομηνίας της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
α) Τα δυνάμενα να πλεύσωσι παλεμικά σκάφη επιφανείας άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII, περιλαμβανομένων και των υπό ναυπήγησιν και εις κατάστασιν πλεύσεως πολεμικών σκαφών, θα καταστραφώσιν ή θα διαλυθώσιν εντός προθεσμίας εννέα μηνών.
β) Τα υπό ναυπήγησιν επί της εσχάρας πολεμικά σκάφη θα καταστραφώσιν ή θα διαλυθώσιν εντός προθεσμίας εννέα μηνών.
γ) Τα εις κατάστασιν πλεύσεως υποβρύχια άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII Β. θα βυθισθώσιν εις την ανοικτήν θάλασσαν και εις βάθος μεγαλύτερον των 100 οργυιών εντός προθεσμίας τριών μηνών.
δ) Τα πολεμικά σκάφη τα βυθισμένα εντός Ιταλικών λιμένων και διαύλων εισόδου των λιμένων τούτων, άτινα παρεμποδίζουν την ομαλήν ναυσιπλοϊαν, θα καταστραφώσιν επί τόπου εντός προθεσμίας δύο ετών, ή θα δύναται να ανελκυσθώσι και κατόπιν να καταστραφώσιν ή να διαλυθώσι.
ε) Τα πολεμικά σκαφή τα βυθισμένα εντός μικρού βάθους ιταλικών υδάτων, άτινα δεν παρεμποδίζουν την ομαλήν ναυσιπλοϊαν, θα τεθώσιν εντός προθεσμίας ενό έτους εις κατάστασιν μη επιτρέπουσαν την ανέλκυσιν των.
στ) Τα πολεμικά σκάφη τα δυνάμενα να μετατρεπώσιν άτινα δεν περιλαμβάνονται εις τον ορισμόν του πολεμικού υλικού, και άτινα δεν αναφέρονται εν τω Παραρτημάτι XII θα δύναται να μετατρεπώσι διά πολιτικήν χρησιμοποίησιν ή θα πρέπει να καταστραφώσιν εντός προθεσμίας δύο ετών.
2. Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν, πριν η εφαρμογή τα μέτρα βύθισης ή καταστροφής των πολεμικών σκαφών και υποβρυχίων, των αναφερομένων εν τη προηγούμενη παραγράφω, να περισυλλέξη τα υλικά και εξαρτήματα άτινα θα δύναται να χρησιμεύσωσι προς συμπλήρωσιν των αποθεμάτων εφόδιων και εφεδρικών αποθεμάτων ανταλλακτικών και υλικού άτινα θα πρέπει να χορηγηθώσι δυνάμει της παραγράφου 1 του άρθρου 57 δι' όλα τα εν τω Παραρτημάτι XII Β, καθοριζόμενα σκάφη.
Η Ιταλία θα δύναται επίσης, υπό τον έλεγχον των εν Ρώμη Πρέσβεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ενώσεως, να περισυλλέξη παν εφόδιον και παν ανταλλακτικόν μη έχον τον χαρακτήρα εξοπλισμού και δυνάμενον εύχερωσ να μετατραπή προς τον σκοπόν πολιτικής χρησιμοποίησεως του εν τη Ιταλική οικονομία.

Άρθρον 59.

1. Ουδέν πλοϊόν γραμμής θέλει ναυπηγηθή, αποκτηθή ή αντικατασταθή υπό της Ιταλίας.
2. Ουδέν αεροπλανοφόρον, υποβρύχιον ή έτερον βυθιζόμενον σκάφος, τωπιλλάκατος και οιοσδήποτε ειδικός τύπος σκάφους εισβόλης θέλει ναυπηγηθή, αποκτηθή, χρησιμοποιηθή ή δοκιμασθή υπό της Ιταλίας.
3. Το συνολικόν τυποποιημένον εκτόπισμα των μαχίμων σκαφών του Ιταλικού Στόλου, πλην των πλοίων γραμμής περιλαμβανομένων των υπό ναυπήγησιν ευρισκομένων σκαφών μετά την ημερομηνίαν της καθελκύσεως, δεν πρέπει να υπερβαίνη τους 67.500 τόννους.
4. Η αντικατάστασις των μαχίμων σκαφών δέον να ενεργήται υπό της Ιταλίας, εντός του ορίου εν παραγρ. 3 οριζόμενου εκτοπίσματος. Η αντικατάστασις των βοηθητικών σκαφών εις ουδένα θα υπόκειται περιορισμόν.
5. Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη προβεί εις την απόκτησιν ή μη αναλάβη την ναυπήγησιν ουδενός μαχίμου σκάφους προ της 1ης Ιανουαρίου 1950, εξαιρέσει της περιπτώσεως καθ' ην θα καθίστατο αναγκαίον να αντικατασταθή μονάς τις, πλην πλοίου γραμμής, εκ δυστυχήματος απολεσθείσα, και εν τοιαύτη περιπτώσει το εκτόπισμα του νέου σκάφους δεν θα έδει να υπερβαίνη κατά πλέον των δέκα τοις εκατόν, το εκτόπισμα του απολεσθέντος σκάφους.
6. Οι εν τω παρόντι άρθρω χρησιμοποιούμενοι όροι καθορίζονται διά την εφαρμογήν της παρούσης Συνθήκης εν τω Παραρτημάτι XIII Α.

Άρθρον 60.

1. Η συνολική δύναμις εις άνδρας του ιταλικού ναυτικού, μη συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της ναυτικής αεροπορίας, δέον να μη υπερβαίνη τους 25.000 αξιωματικούς και άνδρας.
2. Κατά την περίοδον της αλιείας των ναρκών, ως αύτη θέλει καθορισθή υπό της Διεθνούς Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας προς εκκαθάρισιν των εις τα Ευρωπαϊκά Ύδατα ναρκών, η Ιταλία θα έχη την άδειαν να χρησιμοποιή, προς τον σκοπόν τούτον, συμπληρωματικών αριθμών αξιωματικών και ανδρών όστις δεν δύναται να υπερβή τους 2.500.
3. Η μόνιμος δύναμις εις άνδρας του ναυτικού η υπερβαίνουσα την επιτρεπομένην υπό της παραγράφου 1 θέλει περιορισθή προοδευτικώς εις τους αριθμούς και εντός των προθεσμιών των κατωτέρω οριζομένων, υπολογιζομένων από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης:
 - α) 30.000 εντός προθεσμίας εξ μηνών.
 - β) 25.000 εντός προθεσμίας εννέα μηνών.Δύο μήνας μετά την αποπεράτωσιν των εργασιών της ναρκαλιείας υπό του ιταλικού ναυτικού, το συμπληρωματικόν προσωπικόν το επιτρεπόμενον υπό της παραγράφου 2 θέλει απολυθή ή συμπεριληφθή εις την ως άνω οριζομένην δύναμιν.
4. Εκτός της δυνάμεως της αναφερομένης εις τας παραγράφους 1 και 2 και του προσωπικού της ναυτικής αεροπορίας του επιτρεπομένου υπό του άρθρου 65, ουδέν πρόσωπον θα δύναται, υπό οιανδήποτε μορφήν να εκπαιδευθή ναυτικώς υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β.

Τμήμα IV. Περιορισμοί επιβλητέοι εις τον ιταλικόν στρατόν

Άρθρον 61.

Ο ιταλικός στρατός, συμπεριλαμβανομένης της φρουράς των συνόρων, θα περιορισθή εις δύναμιν 185.000 ανδρών, περιλαμβάνουσας το προσωπικόν διοικήσεως, τας μαχίμους μονάδας και τας υπηρεσίας και εις 65.000 караβινιέρους, εν τούτοις ο εις ή ο άλλος των δύο τούτων αριθμών δύναται να ποικίλη κατά 10.000, υπό τον όρον ότι η συνολική δύναμις δεν θα υπερβή τους 250.000 ανδρών. Η οργάνωσις και ο οπλισμός των ιταλικών δυνάμεων της ξήρας ως και η κατανομή των ανά το ιταλικόν έδαφος θέλουσι καθορισθή κατά τρόπον ανταποκρινόμενον αποκλειστικώς εις έργα εσωτερικής φύσεως, εις τας ανάγκας της τοπικής αμύνης των συνόρων και της αντιαεροπορικής αμύνης.

Άρθρον 62.

Το προσωπικόν του ιταλικού στρατού το υπερβαίνον τους επιτρεπομένους υπό τους ως άνω άρθρου 61 αριθμούς θέλει απολυθή εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Άρθρον 63.

Ουδεμία στρατιωτική εκπαίδευσις υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β, θα παρέχεται εις πρόσωπα μη ανήκοντα εις τον ιταλικόν στρατόν ή εις την δύναμιν των караβινιέρων.

Τμήμα V. Περιορισμοί επιβλητέοι εις την ιταλικήν αεροπορίαν

Άρθρον 64.

1. Η ιταλική στρατιωτική αεροπορία, συμπεριλαμβανομένης ολοκληρώου της ναυτικής αεροπορίας, θα περιορισθή εις 200 αεροπλάνα, μαχητικά και αναγνωρίσεως και εις 150 αεροπλάνα μεταφορικά, ναυαγοσωστικά, εκπαιδευτικά (σχολικού τύπου), και συνδέσμου. Εις τους συνολικούς τούτους αριθμούς συμπεριλαμβάνονται και τα εφεδρικά αεροπλάνα. Εξαιρουμένων των μαχητικών και των αεροπλάνων αναγνωρίσεως, ουδέν άλλο αεροπλάνον θα φέρη οπλισμόν. Η οργάνωσις και ο οπλισμός της ιταλικής αεροπορίας ως και η κατανομή της ανά το ιταλικόν έδαφος θέλουσι σχεδιασθή κατά τρόπον ανταποκρινόμενον εις τα έργα εσωτερικής φύσεως, εις τας ανά-

γκας της τοπικής αμύνης των συνόρων και της αμύνης κατά των αεροπορικών επιδρομών.

2. Η Ιταλία δεν θα κατέχη ούτε θα αποκτήση οιονδήποτε αεροπλάνον σχεδιασθέν κυρίως ως βομβαρδιστικόν και φέρον εσωτερικάς εγκαταστάσεις διά την μεταφοράν βομβών.

Άρθρον 65.

1. Το προσωπικόν της ιταλικής στρατιωτικής αεροπορίας, συμπεριλαμβανομένου του της ναυτικής αεροπορίας, θα περιορισθή εις δύναμιν συνολικήν 25.000 ανδρών, περιλαμβάνουσαν το προσωπικό διοικήσεως, τας μαχίμους μονάδας και τας υπηρεσίας.
2. Ουδεμία στρατιωτική αεροπορική εκπαίδευσις, υπό την έννοιαν του παραρτήματος XIII Β, θα παρέχεται εις πρόσωπα μη ανήκοντα εις την ιταλικήν στρατιωτικήν αεροπορίαν.

Άρθρον 66.

Η ιταλική αεροπορική δύναμις η υπερβαίνουσα τους αριθμούς τους επιτρεπομένους υπό του ως άνω άρθρου 65 θέλει διαλυθή εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.

Τμήμα VI. Τύχη του πολεμικού υλικού Ως προσδιορίζεται εις το παράρτημα XIII Γ

Άρθρον 67.

1. Άπαν το πολεμικόν υλικόν ιταλικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζομένας εις τα Τμήματα III, IV και V θα τεθή εις την διάθεσιν των Κυβερνήσεων των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Γαλλίας, του Ηνωμένου Βασιλείου και της Σοβιετικής Ένώσεως συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας αι εν λόγω Κυβερνήσεις ήθελον δώσει εις την Ιταλίαν.
2. Άπαν το πολεμικόν υλικόν συμμαχικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζομένας εις τα Τμήματα III, IV και V, θα τεθή εις την διάθεσιν της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας αύτη ήθελε δώσει εις την Ιταλίαν.
3. Άπαν το πολεμικόν υλικόν γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως, το υπερβαίνον το επιτρεπόμενον ποσόν διά τας ενόπλους δυνάμεις τας προσδιοριζαμένας εις τα Τμήματα III, IV, και V ως και όλα τα σχέδια γερμανικής ή ιαπωνικής προελεύσεως συμπεριλαμβανομένων των ηλιογραφιών, πρωτοτύπων, πειραματικών υποδειγμάτων και σχεδίων, θα τεθώσιν εις την διάθεσιν των Τεσσάρων Κυβερνήσεων συμφώνως προς τας οδηγίας τας οποίας ήθελον αύται δώσει εις την Ιταλίαν.
4. Η Ιταλία παραιτείται απάντων των δικαιωμάτων της επί του ως αναφερομένου υλικού πολέμου και θα συμμορφωθή προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου εντός προθεσμίας έτους από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, υπό την επιφύλαξιν των διατάξεων των ως άνω άρθρων 56 και 58.
5. Η Ιταλία θα προμηθεύση εις τας Τέσσαρας Κυβερνήσεις, εντός προθεσμίας εξ μηνών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, καταλόγους ολοκληρού του πολεμικού υλικού του υπερβαίνοντος το ανωτέρω επιτρεπόμενον ποσόν.

Τμήμα VII. Προληπτική ενέργεια κατά του επανοπλισμού της Γερμανίας και της Ιαπωνίας

Άρθρον 68.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να παράσχη πλήρη την συνεργασίαν της εις τας Συμμάχους και Συνησπισμένας Δυνάμεις επί τω σκοπώ όπως περιαγάγωσι την Γερμανίαν και την Ιαπωνίαν εις αδυναμίαν να λάβωσι μέτρα, εκτός του γερμανικού και του ιαπωνικού εδάφους, αποβλέποντα εις τον επανοπλισμόν των.

Άρθρον 69.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να μη επιτρέπη, επί ιταλικού εδάφους, την χρησιμοποίησιν ή την εκπαίδευσιν τεχνικών, συμπεριλαμβανομένου του προσωπικού της στρατιωτικής ή πολιτικής αεροπορίας, οστίνες είναι ή υπήρξαν υπήκοοι της Γερμανίας ή της Ιαπωνίας.

Άρθρον 70.

Η Ιταλία αναλαμβάνει την υποχρέωσιν όπως μη αποκτήσῃ ή κατασκευάσῃ ουδέν πολιτικόν αεροπλάνον, γερμανικού ή ιαπωνικού τύπου, ή περιλαμβάνον σημαντικά στοιχεία γερμανικής ή ιαπωνικής κατασκευής ή επινοήσεως,

Τμήμα VIII. Αιχμάλωτοι Πολέμου

Άρθρον 71.

1. Οι Ιταλοί αιχμάλωτοι πολέμου θα παλλιννοστήσωσι το ταχύτερον δυνατόν συμφώνως προς τας συναφθείσας συμφωνίας μεταξύ εκάστης των Δυνάμεων των κρατουσών τους αιχμαλώτους τούτους και της Ιταλίας.
2. Άπασαι αι δαπάναι τας οποίας συνεπάγεται η μεταφορά των Ιταλών αιχμαλώτων πολέμου συμπεριλαμβανομένων των δαπανών διατροφής, από των οικείων κέντρων παλλιννοστήσεως των εκλεγησομένων υπό της Κυβερνήσεως της ενδιαφερομένης Συμμάχου ή Συνησπισμένης Δυνάμεως, μέχρι του τόπου εισόδου εις το Ιταλικόν έδαφος, θα βαρύνωσι την Ιταλικήν Κυβέρνησιν.

Τμήμα IX. Αλιεία ναρκών

Άρθρον 72.

Από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης η Ιταλία θα κληθή να καταστή μέλος της Επιτροπής διά την μεσογειακήν ζώνην της Διεθνούς Οργανώσεως Ναρκαλιείας των Ευρωπαϊκών υδάτων, και αναλαμβάνει την υποχρέωσιν να διατηρή εις την διάθεσιν της Κεντρικής Επιτροπής Ναρκαλιείας άπαντα τα προς ναρκαλιείαν μέσα αυτής μέχρι τέλους της μεταπολεμικής περιόδου ναρκαλιείας ως θέλει προσδιορισθή υπό της Κεντρικής Επιτροπής.

ΜΕΡΟΣ V. Αποχώρησις των Συμμαχικών δυνάμεων

Άρθρον 73.

1. Άπασαι αι ένοπλοι δυνάμεις των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων θα αποσυρθώσιν όσον το δυνατόν ταχύτερον και εν πάσει περιπτώσει εντός το πολύ προθεσμίας εννενηκοντα ημερών από της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης.
2. Άπαντα τα ιταλικά περιουσιακά στοιχεία άτινα δεν αποτέλεσαν αντικείμενον αποζημιώσεως και άτινα ευρίσκονται εις την κατοχήν των ενόπλων Δυνάμεων των Συμμάχων και Συνησπισμένων Δυνάμεων εν Ιταλία κατά την ημερομηνίαν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης θα αποδοθώσιν εις την Ιταλικήν Κυβέρνησιν εντός της αυτής προθεσμίας των εννενηκοντα ημερών ή αντ' αυτών θα παρασχεθῇ ανάλογος αποζημίωσις.
3. Άπαντα τα παρά Τραπεζαίαι ενεργητικά και τα μετρητά τα ευρισκόμενα εις χείρας των ενόπλων δυνάμεων των Συμμάχων και των Συνησπισμένων Δυνάμεων κατά την στιγμήν της ενάρξεως της ισχύος της παρούσης Συνθήκης, τα οποία η Ιταλική Κυβέρνησις επρομήθευσεν εις αυτάς δωρεάν, θα αποδοθώσιν ως την τελευταίαν ταύτην υπό τους αυτούς όρους, εν εναντία δε περιπτώσει, η Ιταλική Κυβέρνησις θα πιστωθῇ δι' αντιστοίχου ποσού.